

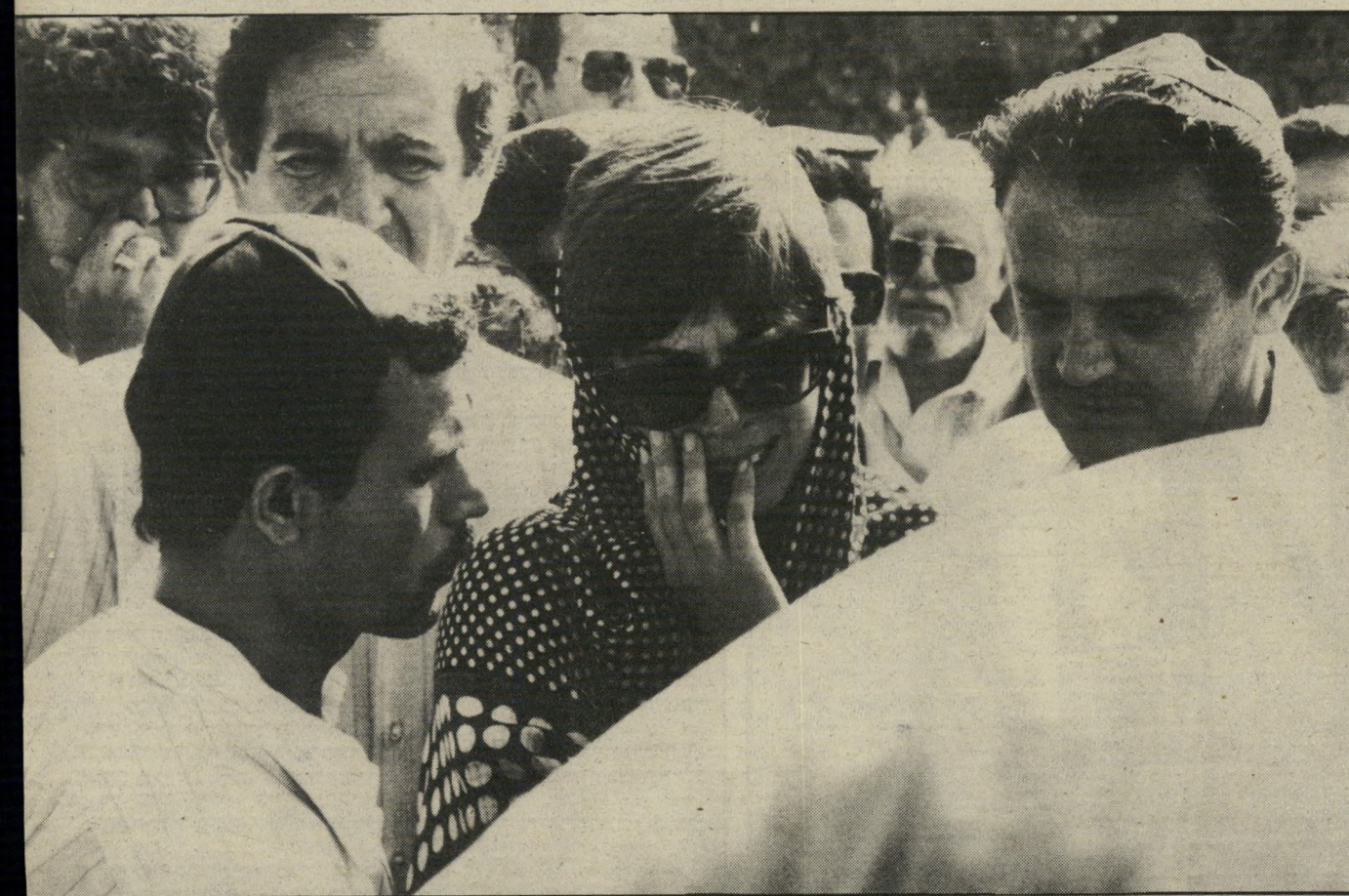

אם הוא התכוון להתאבד?
 על-פי הגירסה שתובא להלן, ייתכן מאוד שמיכאל ("מיקי") אלבין ביקש לברוח מחדר-החקירות, וכתוצאה מהערכה מוטעית של מצבו ומיקומו הוא הביא על עצמו את מותו. הרוח המישטרתי הרישמי על נסיונות מותו עדיין לא התפרסם. מצירוף קייטעי-מידע מתבררת תמונה מפתיעה של נסיבות מותו. השונה מהפירסומים כימים האחרונים.

אלבין שהה ביום השבת בבוקר בחדר-החקירות בקומה השלישית בבניין המטה הארצי ביפו. בניגוד לפירסומים המטעים, החלונות בחדר זה אינם קטנטנים. אלא סטנדרטיים. שכל אדם יכול לקפוץ דרכם בקלות החוצה. מהחלון יכול היה אלבין לראות גגון בטון קטן, הנמצא מעל הקומה השנייה. ייתכן שהוא טעה בהערכת המרחק מארץ החלון. שלידו הוא עמד, לגגון. כלפי מטה, כשקצות אצבעותיו ואוזות בארץ החלון התחתון. סימני טביעות אצבעות כרויים נמצאו שם. בין החלון והגגון מפרידים כארבעה מטרים בלבד. הוא קפץ למטה. בתיקוה, כנראה, לנחות על הגגון. אילו היה אלבין ספורטאי מיומן הוא יכול היה, בסיוע בגגון, להגיע לקרקע. בריא ושלם. בפועל, מה שקרה הוא שאלבין צנח מן החלון ונחת על הגגון, איבד את שיווי-מישקלו ובכוח התנופה המשיך ליפול למטה, כשגבו הוטח ברחבת-האספלט שלפני הבניין. פגיעה כעמורה-השירדה

תוך כמה שעות צלל מיקי אלבין (למעלה עם אשתו גליה) ממרומי הפיסגה אל תחתית שאול – ותוך כמה שניות צנח מחדר-החקירות אל מותו

קפיצה אל המוות

ובמקומות אחרים בגוף גרמה למותו המיידי.

אילו ביקש אלבין לנתר מן הקומה השלישית אל המוות, הוא היה קופץ כלפי מטה, כשהחלק הקירמי של גופו או צדודיתו מופנה אל האספלט. כך היה אמור לפעול אדם שניצל את הרגע שבו נותר לברוח בחדר, והחליט להתאבד מיד.

הנחה זו מעירה שאלבין ביקש להגיע בשלום אל הקרקע. לאן הוא התכוון להגיע? ייתכן שהוא רצה להתאבד ולחשוב ככוכב-ראש, שלא בתנאי אי-חקירה קשים ומעצר משפיל באבר

מאת

בן-ציון ציטרין

כביר. אולי רצה לטלפן לכמה חברים טובים. שעוד נותרו לו, ולבקש שיאזינו לזו? אולי ביקש להמתין עד שובו מחו"ל של עורד-דינו, עמיהוד בן פורת?

מה באמת קרה בחדר-החקירות שהביא את אלבין למעשה הנואש? מה קרה לו מאז שנעצר ביום השישי בבוקר, ואחרי לילה שבילה בכית-המעצר? האם לא הותירו החוקרים בפניו ברירה אלא לקפוץ אל המוות? או שאולי הפחד הנורא מפני יריו הארוכות של שאול איזנברג עשה את שלו, והוא העדיף מוות על-פני חיים שלהם לא היה רגיל מעולם?

במשך 24 השעות אשר חלפו מאז שנעצר רישמית ועד שגופתו נמצאה מרוסקת בחצר-המישטרה ביפו, היה לו זמן לחשוב. הן על תקופת-הזוהר שלו והן על החודשים האחרונים שעברו עליו.

מזה כמה חודשים היה מיקי אלבין צל של עצמו. הוא ידע היטב שה-

הטקס ואף הספיד את ידידו למיפלגה במילים קצרות. משמאל. מאחור, דויד אדמון. פירסומאי וחבר המיפלגה הליברלית. מלפנים עובד ממפי"ע-המעמליות נחושתי. בתמונה העליונה: מיקי וגליה אלבין בימי-הזוהר.

דינעה ושתיקה גליה אלבין, אלמנתו של מיקי (במרכז) לא התאפקה ליד הקבר ודמעות זלגו מעיניה. היא נשענה על השר אברהם שריר (מימין) שעמד לידה במשך כל